

Universitätsbibliothek Paderborn

Thesavrvs Sacrорvm Ritvvm, Sev Commentaria In Rvbricas Missalis Et Breviarii Romani

In quibus origo cuiusque Ritus, Causæ historicæ, vel mysticæ, ex maiorum ingenio, Theoria, Praxis, Obligatio, & exquisitus Vsus, additis opportunè Decretis omnibus S. Rituum Congregationis, quàm breuissimiè explicantur

Gavanti, Bartolommeo

Antverpiæ, 1646

De Vesperis. V.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40233

ritana Christus sermonem habuit. Hæc Anastasius Sinaita lib. Comm. in Hexaëm. 7. hora *Nona* Cornelius Angelum vidit, *Act. 10.*

3 Ordo trium Horarum minorum habetur in Rubricis, ille idem qui legitur apud Hugonem in *Spec. Eccles. cap. 3.* in quo ex Amalar. lib. 4. de *Off. cap. 3.* impletur illud Apostoli ad Ephesios: In Psalmis, Hymnis, & Canticis (quæ Cantica exponit ille esse Responsoria brevia) cantantes, &c. Psalmi verò tres, inquit idem, protegunt nos in tribus horis sequentibus: nam quælibet ex his tribus horis tres continent temporis horas, vt patet; imò, vt idem ait *cap. 1. ibidem*, in Prima, Tertia, Sexta & Nona duodecim canimus Psalmos (in Festis) pro numero duodecim Horarum diei, vt Deo præsentes sumus omnibus horis.

4 Addit Hugo *loco citato*, in Psalmis opera denotari, quia Psalterium manu sonatur; in Antiphona, quæ est reciproca, charitatem geminam: & coniungitur Psalmis, quia sine charitate nulla sunt & nullius meriti opera nostra: Capitulum autem esse exhortationem boni operis; Responsorium breve nouum opus bonum significare: in Versu ad Deum fructum boni operis contineri. & his positis, Oratione, seu Collecta in fine rectè concludit Horam.

De Vesperis.

C A P. V.

V *Espere* à sidere quod *Vesper* nominatur, & deciden- te Sole oritur, inquit Isidorus lib. 1. de *Offic. cap. 20.* Sed ex Iansenio in *Concordia cap. 57.* latius

pater vocabulum: significat enim tempus tum ante Solis occasum, vt Matth. 14. Vespere facta actum est de satiandis quinque milibus; tum post occasum Solis, vt *ibidem* additur: Vespere autem facta solus erat ibi. Lucernarium dicebatur à Hieron. in *Epist. ad Lætam*; & Lucernaris hora à Cassiano lib. 3. de *Can. cap. 3.* cō quod dum lucernæ accenderentur, preces vespertinæ persolui solebant, ait Azor. lib. 10. *cap. 2. quæst. 10.* Duodecimam appellat Concilium Turonense II. *can. 19.* quia ultima diei hora recitabantur. Durandus de *Rit. lib. 3. cap. 11.* afferit, Ecclesiam constituisse, vt post Nonam decantarentur, quod plures de populo adesse possebant. Puto ergo, quod tardiùs quam nunc cantaretur Nona.

2 Certè à primis Vesperis inchoatur Festum. quod forte à Dauide deduci potest: *Vespere*, inquit, manè & meridie narrabo, &c. *Psalm. 54.* docet Amalar. de *Ordine Antiph. cap. 16.* deductum ab Hebraïs, quibus dictum est: *Festa vestra celebribitis à vespere usque ad vesperam.* Et verè magnitudo Festi exigit, vt prius incipiat, hoc est à Vesperis pridianis, & tardius terminetur, id est usque ad Completocium diei Festi, c. 2. de *Ferijs in princip.* Radulph. autem *Propos. 18.* assignat hunc ritum primarum Vesperarum Dominicis, & quibuscumq; Festis nouem Lectionum.

3 Primæ Vesperæ nobiliores sunt secundis, teste Amalar. *loco cit.* quod & hodie in Cappella Papali obseruantur, quæ non habet secundas Vespertas coram Papa, sed tantum primas, quia initium Festi reputantur esse.

4 Præter ea quæ dicta sunt de paritate Vesperarum cum Laudibus ca-

pite 2. num. 5. hæc addi possunt in laudem Vesperatum: nam in Vesperis commemoratur Aduentus Domini vergente mundi vespere , Hugo in Spec. cap. 3. tum in Vesperis offerebant Abraham & Patriarchæ Sacrificia , Gemma lib. 2. cap. 62. tum commendatur Sacrificium vespertinum à Davide Psal. 140.

5 Ordo in Rubricis nullam habet difficultatem. ad mysteria vocor. Nam quinque Psalmi Vulnera Christi recolenda monent ; quorum ultimum Vulnus hora vespertina fuit sacro latere illatum , & in vespere mundi , Gemma lib. 2. cap. 62. Item , quia sicuti quinque sensibus quotidiano affectu tendimus ad tenebras ; ita necesse est, ut initio noctis pro eis veniam prece-
mum, Amalar. lib. 4. de Offic. cap. 7. qui & addit ibidem , quod illis necesse est deplorare quinque carnales suos sensus , quibus occidit verus Sol ; ut in Matutino , id est in evasione peccatorum , quando Sol eis iterum inchoat oriri , possint letari. Tenemus etiam quinque hos Psalmos quasi lampades virginum quinque , ut veniente nocte Domino obuiam eamus , ait idem de Ord. Antiph. cap. 6.

6 In Festis Sanctorum ijdem ferè dicuntur Psalmi qui in Dominica : quia sicuti Dominica victoriam Christi resurgentis repræsentat ; ita Psalmi eiusdem victoriam per Christum resonant Electorum Domini , Amal. lib. 4. cap. 7.

7 De Capitulo , quod Lectionem vocat Amal. ibidem , & post Psalmos collocat : de Hymno , de quo Hugo post Capitulum in Spec. cap. 3. (non autem meminit Hymni Amal.) ut scilicet venienti Domino psallentes & iubilantes occurramus , ait Gemma

lib. 2. cap. 62. de Versu , quo conuersi ad Deum cum virginibus quasi ostium pulsamus , Gemma ibidem , dicemus fusiū in seq. Sectione.

8 Canticum *Magnificat* passim vocatur in Ordine Romano Euangelium , quia ita est *Luc. 1.* & cantatur in Vesperis ob multas causas. Primò , quia à Vesperis inchoatur festum , & hoc Canticum in Euangeliō est in ordine primum. Secundò , Vesperæ sunt nobiliores Laudibus & Completorio ; quibus idē debetur Canticum nobilius. Tertiò , quia sub vesperam beata Virgo peruenit in domum Elisabeth , quam salutavit , & Canticum statim hoc composuit , Benzonius in *Magn. libro 1. c. 20.* Quartò , Amalarius addit de *Ordine Antiphon.* cap. 6. ut Maria cum suo Cantico introducat virgines cum quinque lampadibus , hoc est Psalmis quinque , præparatis ad Christum. Quintò , ex eodem libro 4. de Offic. cap. 7. ut castigatis sensibus per quinque Psalmos , castigentur cogitationes cordis tumescientis cum humilitate , de qua in Canto B. Virginis agitur. Sextò , ut animos fidelium frequentior Dominicæ incarnationis memoria (quotidie namque dicitur) ad affectum deuotionis accendat ; & recognitata sœpius exempla Genitricis illius in virtutum soliditate nos confirment , & hoc præfertim in Vesperris ? ut incumbente quietis tempore mens inde fatigata ad unione te suæ considerationis colligat , idem ibidem. Septimò , & est Duran. lib. 5. cap. 9. ex Beda , *Magnificat* cantatur ad Vesperas , quia in ipsa vespere mundi suo assensu beata Virgo mundo succurrit perditō ; & ipsa est Vespera Stella maris. Octauò denique , in sexta

sexta laude ex Horis septem conuenit hoc Canticum cantari, in quo Dominus ille venisse dicitur, qui ad vesperam mundi venit ad nos in sexta mundi ætate.

9 De Oratione, Precibus, Suffragijs, & fine Vesperarum suis locis in Sectione sequenti.

De Completorio.

C A P . VI.

Vox Completorium reperitur primò in regula sancti Benedicti cap. 42. Completam vocat Isidor. lib. 1. de Off. cap. 21. Vel quia in ea compleetur quotidianus usus cibi, potus & locutionis apud Regulares, ex Amalar. lib. 4. de Offic. cap. 8. Vel quia in Completo-rio summa est perfectio diuinorum Officiorum, ex eodem de Ordine Antiph. cap. 7. Vel quia compleetur dies seruitutis nostræ, Gemma lib. 2. c. 64. Vel compleetur totum Officium diuinum, ait Beda in lib. Medit passion. Christi cap. 1. Vel quia ipsamet dies compleetur ea hora, Archid. in cap. Solent. de Consecr. Dist. 1.

2 Eius origo rei desumi potest cum Isidoro loco citato à Dauide, qui Psalmo 131. Si dedero somnum, ait, oculis meis, donec inueniam locum Domino; vel à sancto Basilio, qui in Reg. fusiū dis̄p. Interrog. 37. meminit Psalmi Qui habitat, licet Basilium aliter explicet Francolin. 1. par. cap. 19. initio, sed Durandus de Rit. lib. 3. cap. 12. quem sequuntur Azor. lib. 10. cap. 2. quæst. 11. & Suar. lib. 4. de Hor. Can. cap. 5. num. 9. explicat de Completorio. Colligit Suar. Completorium ex Ambro. 5. Hexaëm. cap. 12. & lib. 3. de Virginibus; imò ex Cypriano vide-

tur posse colligi lib. 1. de Oratione, vbi ait: Recedente Sole ac discedente necessariò rursus est orandum; vbi in primo verbo *recedente* Vesperas, in altero *discedente* notat Suar. Completorium. Verùm ijs primis temporibus rude fuit potius quam completum Completorium.

3 Additum fuisse Cassiani tempore simul cum Prima, certum est, vt docuimus supra cap. 3. huius Sectionis; vbi etiam cum Prima comparauiimus Completorium.

4 Sequitur ex dictis, illud esse recitandum congruentius hora duodecima, nimirum quando Christus sepulturæ fuit traditus, in fine diei Paracœues, Luc. 23. quod fusè probat Francolin. 1. par. cap. 18. sed ante diei finem (vt laici quoque interesse queant) statuisse Ecclesiam cantari posse, docet Durand. loco citato.

5 Hac autem Hora, inquit Turrecrēmata in Regula sancti Benedicti Tractatu 107. vt animalia à pastu reuerti solent; ita spiritus reuocandus est ab externis ad interiora. Item parandus est locus, in quo spiritus cum Deo quiescat; & contra fraudes dæmonum armandi sumus ante noctem, de quorum capite in Lectione breui dicitur: Quarens quem deuoret. Addit Hugo in Spec. cap. 3. Completorium significare gaudium Electorum, quod, completo eorum numero, complebit Deus in Sanctis suis in die generalis Resurrectionis in fine mundi; & ideo in fine diei recitatatur.

6 Ordo Completorij per se patet. Lectio breuis ortum habuit à Lectione, ad quam hora Completorij conueniebant, præsertim Monachi, sicut ad eamdem diximus post Primam, ex Regula sancti Benedicti cit. quod

H 2

notat